

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1490/2564

พนักงานอัยการจังหวัดกาฬสินธุ์ โจทก์ นาย ค.ผู้ร้อง นาย ส.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 196, ป.วิ.อ. มาตรา 198, ป.อ. มาตรา 291, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 2

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2562 และศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้องในวันเดียวกัน คำสั่งยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของผู้ร้องย่อมมีผลทำให้คำร้องของผู้ร้องนั้นเสร็จสิ้นไปจากศาลจึงมิใช่คำสั่งระหว่างพิจารณา ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์คำสั่งตาม ป.วิ.อ. มาตรา 196 ผู้ร้องชอบที่จะอุทธรณ์คำสั่งได้ทันทีแต่ต้องอุทธรณ์ภายในกำหนดหนึ่งเดือนตาม ป.วิ.อ. มาตรา 198 เมื่อผู้ร้องไม่ยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดจึงต้องถือว่าเป็นอันยุติตามคำสั่งของศาลชั้นต้นว่าผู้ร้องไม่อยู่ในฐานะเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการ เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพและศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาโดยอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2562 ผู้ร้องจึงไม่อยู่ในฐานะเป็นโจทก์ในคดีอาญา ผู้ร้องจึงไม่อาจอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นได้ ที่ผู้ร้องฎีกาว่าผู้ร้องได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในกำหนดเวลาที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์แล้วนั้น เป็นคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ตามคำร้องของผู้ร้องลงวันที่ 23 มกราคม 2563 นั้น เป็นการขยายระยะเวลาอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นมิใช่การขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้เข้าร่วมเป็นโจทก์ซึ่งเกินกำหนดเวลาที่ผู้ร้องจะขอขยายแล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบกพ.ศ.2522 มาตรา 43, 157 จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นายดาวเหนือ บุตรของนายสายทอง ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์และยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ผู้ตายมีส่วนประมาทในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย ผู้ร้องซึ่งเป็นบุตรของผู้ตายจึงมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยเช่นเดียวกันไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ให้ยกคำร้อง ต่อมาผู้ร้องยื่นคำแถลงขอถอนคำร้องคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต จำหน่ายคดีส่วนแพ่งออกจากสารบบความ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (4), 157 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี และปรับ 40,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 2 ปี และปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี คุมความประพฤติจำเลย 1 ปี โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง และกระ

ทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรเป็นเวลา 24 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ร้อง ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ร้องชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2562 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้องตามรายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 20 พฤศจิกายน 2562 โดยเห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยกับผู้ตายต่างขับรถโดยประมาทจนเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา ดังนี้ คำสั่งยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของผู้ร้องย่อมมีผลทำให้คำร้องของผู้ร้องนั้นเสร็จสิ้นไปจากศาล จึงมิใช่คำสั่งระหว่างพิจารณา ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์คำสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 196 ผู้ร้องขอที่จะอุทธรณ์คำสั่งได้ทันทีแต่ต้องอุทธรณ์ภายในกำหนดหนึ่งเดือนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 198 เมื่อผู้ร้องไม่ยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดจึงต้องถือเป็นอันยุติตามคำสั่งของศาลชั้นต้นว่าผู้ร้องไม่อยู่ในฐานะเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการ เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพและศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาโดยอ่านคำพิพากษาวันที่ 27 ธันวาคม 2562 ผู้ร้องจึงไม่อยู่ในฐานะเป็น "โจทก์" ในคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (14) ผู้ร้องจึงไม่อาจอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นได้ ที่ผู้ร้องฎีกาว่า ผู้ร้องได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในกำหนดเวลาที่ศาลชั้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์แล้ว นั้น เห็นว่า คำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ตามคำร้องของผู้ร้องลงวันที่ 23 มกราคม 2563 นั้น เป็นการขยายระยะเวลาอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นมิใช่การขยายระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้เข้าร่วมเป็นโจทก์ซึ่งเกินกำหนดเวลาที่ผู้ร้องจะขอขยายแล้ว ข้ออ้างของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ร้องนั้นชอบแล้ว กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยฎีกาของผู้ร้องในข้ออื่นอีกเนื่องจากไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงพิพากษายืน

องค์คณะ

วินัย เรืองศรี · ภาณุวัฒน์ ศุภะพันธุ์ · อุทัย โสภาโชติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1490/2564>